

Abstrakt

Digitální technologie způsobily revoluci v muzejní oblasti, protože otevřely muzeím nové možnosti, jak zaujmout širokou veřejnost a muzejním pracovníkům přináší nové způsoby, jak naplňovat své pracovní poslání v muzeích. Systémy správy sbírek muzeím usnadnily evidenci sbírek a zpřístupnily je badatelům, a i širší veřejnosti. V dnešní době se od muzejních pracovníků očekává mít patričné digitální kompetence, díky kterým plní běžné pracovní povinnosti, interagují s veřejností, provádějí vědeckou či jinou specializovanou práci.

Pandemie COVID-19 urychlila digitální transformaci v muzejnictví a kulturním dědictví a přinesla nové strategie v oblasti digitalizace, komunikace s veřejností a zpřístupňování sbírek. Diplomová práce analyzuje digitální kompetence muzejních pracovníků v českých institucích a zjišťuje, zda a jak je rozvoj těchto dovedností systematicky rozvíjen v rámci zaměstnání. Práce zjistila, že muzejníci využívají ICT denně, nejvíce počítač a telefon, a považují technologie za přínosné. Největší jistotu a kompetence projevují v běžné kancelářské práci, práci s informacemi a v bezpečnosti. Zájem o rozvoj je u muzejních pracovníků největší v oblasti virtuálních výstav a při používání kreativních nástrojů, jako je např. práce s grafikou. Svoji roli sehrává organizační struktura muzeí a organizační kultura, které mají zásadní vliv na náplň práce muzejních pracovníků.

Klíčová slova

digitální kompetence, digitální gramotnost, digitální technologie, muzeum, muzejní pracovník, správa sbírek, digitální kurátorství, digitální transformace